

**Ustawa z dnia 22 marca 2005 r. o restrukturyzacji finansowej publicznych zakładów
opieki zdrowotnej (druk senacki nr 914)**

Zakresem podmiotowym ustawy objęte są publiczne zakłady opieki zdrowotnej, prowadzone w formie samodzielnych publicznych zoz-ów i jednostki badawczo-rozwojowe prowadzące badania naukowe w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocją zdrowia, zatrudniające ponad 50 osób na dzień 1 stycznia 2001 r.

Restrukturyzacja finansowa:

- 1) obejmuje znane na dzień 31 grudnia 2004 r., a powstałe od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2004 r. zobowiązania o charakterze publicznoprawnym oraz indywidualne roszczenia pracownicze, wynikające z ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 z późn. zm.), potocznie nazywanej *ustawą 203*,
- 2) rozumiana jest przez ustawę jako:
 - a) umorzenie zobowiązań publicznoprawnych,
 - b) rozłożenie na raty spłaty zobowiązań z tytułu niektórych zobowiązań,
 - c) udzielenie zakładowi pożyczki przez Skarb Państwa ze środków przewidzianych w ustawie budżetowej, na pokrycie zobowiązań zoz-ów wynikających z w/w ustawy z 16 grudnia 1994 r.
- 3) możliwa jest tylko jeden raz.

Ustawa wyszczególnia zobowiązania publicznoprawne podlegające umorzeniu, warunki, które muszą zostać spełnione, aby to mogło nastąpić oraz określa z jakiego tytułu zobowiązania nie podlegają restrukturyzacji.

Określono organy restrukturyzacyjne oraz zasady i tryb postępowania restrukturyzacyjnego. Ustawa zawiera uszczegółowienie uregulowań dotyczących pożyczki udzielanej zoz-om, w tym jej umorzenia.

Uwagi.

- 1) W słowniczku podstawowych pojęć ustawy, który jest zawarty w art. 3, w pkt 1 jest określenie "podmiotu, który utworzył zakład", dlatego niekonsekwencją jest w art. 14 w ust. 2 i 3 oraz w art. 29 w ust. 4 w pkt 4 odsyłanie do "podmiotu, o którym mowa w art. 3 pkt 1", tym bardziej, że w art. 3 w pkt 1 obejmuje zakresem dwa możliwe podmioty (wskazane w lit. a i b), a więc takie uregulowanie niczego nie wyjaśnia.

- 2) W art. 3 w pkt 2 znajduje się zbędna definicja (kierownika zakładu) – określenie to nie pojawia się w żadnym innym miejscu ustawy.
- 3) W art. 3 w pkt 3 zawarto określenie pożyczki, która m.in. jest przedmiotem ustawy, wiadomo więc, o jaką pożyczkę chodzi w dalszej części ustawy. Niecelowe jest odwoływanie się do pożyczki", o której mowa w art. 3 w pkt 3" (por. art. 5 ust. 1 pkt 3, art. 17 pkt 2, art. 18, art. 25 ust. 1 zdanie wstępne, ust. 3, ust. 4 zdanie wstępne, art. 26 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, art. 27 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 zdanie wstępne, ust. 4, ust. 6-8 i ust. 9 zdanie wstępne oraz ust. 11, art. 28 ust. 1 zdanie wstępne, ust. 3 zdanie wstępne, ust. 5, art. 29 ust. 1 zdanie wstępne i pkt 2, art. 31). Pożyczka ta jest zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 3 udzielana na pokrycie zobowiązań z ustawy z 16 grudnia 1994 r. – *na udzieleniu* pożyczki tej polega m. in. restrukturyzacja. Natomiast z art. 17 pkt 2 mówi o *pożyczce w celu uzyskania środków na restrukturyzację finansową zakładu*, nie jest więc jasne czym ma być zgodnie z ustawą pożyczka, gdyż restrukturyzacja jest pojęciem szerszym, a art. 17 posługuje się pojęciem *może* ("zakład może wystąpić o pożyczkę") Jest to istotne z punktu widzenia rygoru zawartego w art. 27 ust. 10 (wymagalność pożyczki w związku z wykorzystaniem w sposób niezgodny z art. 25 ust. 4 pkt 3 i 4).
- 4) W związku z powyższą uwagą – obowiązkiem wykorzystania pożyczki zgodnie z art. 25 ust. 4 pkt 3, nasuwa się kolejna wątpliwość (w pkt 3 w lit. c mowa jest o spłacie należności z tytułu zobowiązań cywilnoprawnych). Jeżeli restrukturyzacji nie podlegają zobowiązania cywilnoprawne, co wynika z art. 4, to niejasny jest charakter uregulowania zawartego w art. 25 ust. 4 pkt 3, a także w kontekście uregulowania art. 30 (możliwość przejęcia przez organ, który utworzył zakład przejęcia zobowiązań cywilnoprawnych). Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 3 wniosek o udzielenie pożyczki powinien zawierać *propozycje* (raczej legislacyjnie poprawne jest *uzasadnienie*) przeznaczenia pożyczki - również w tym miejscu następuje powołanie się na art. 23 ust. 4 pkt 3.
- 5) W art. 28 w ust. 7 budzi wątpliwość wyraz *stosownie* pochodzący z języka potocznego, a nie prawnego, o jakie znaczenie tego wyrazu chodzi ? Jeżeli bankowy tytuł egzekucyjny, o którym mowa w tym przepisie jest tytułem egzekucyjnym w myśl ustawy Prawo bankowe – nie ma potrzeby formułowania w tym przepisie odesłania do tej ustawy. Nie budzi bowiem wątpliwości, że mówiąc o bankowym tytule egzekucyjnym ma się na myśli tenże tytuł. Jeżeli chodzi o inne znaczenie, należy to sformułować wprost i wyraźnie.
- 6) Z punktu widzenia przejrzystości przepisów i poprawności uregulowanie art. 28, stanowiące, że czynności związane z udzieleniem pożyczki podejmuje w imieniu Skarbu państwa BGK powinno poprzedzać kwestie szczegółowe zawarte w różnych miejscach ustawy - art. 25 ust. 4 pkt 1, art. 26, art. 27.